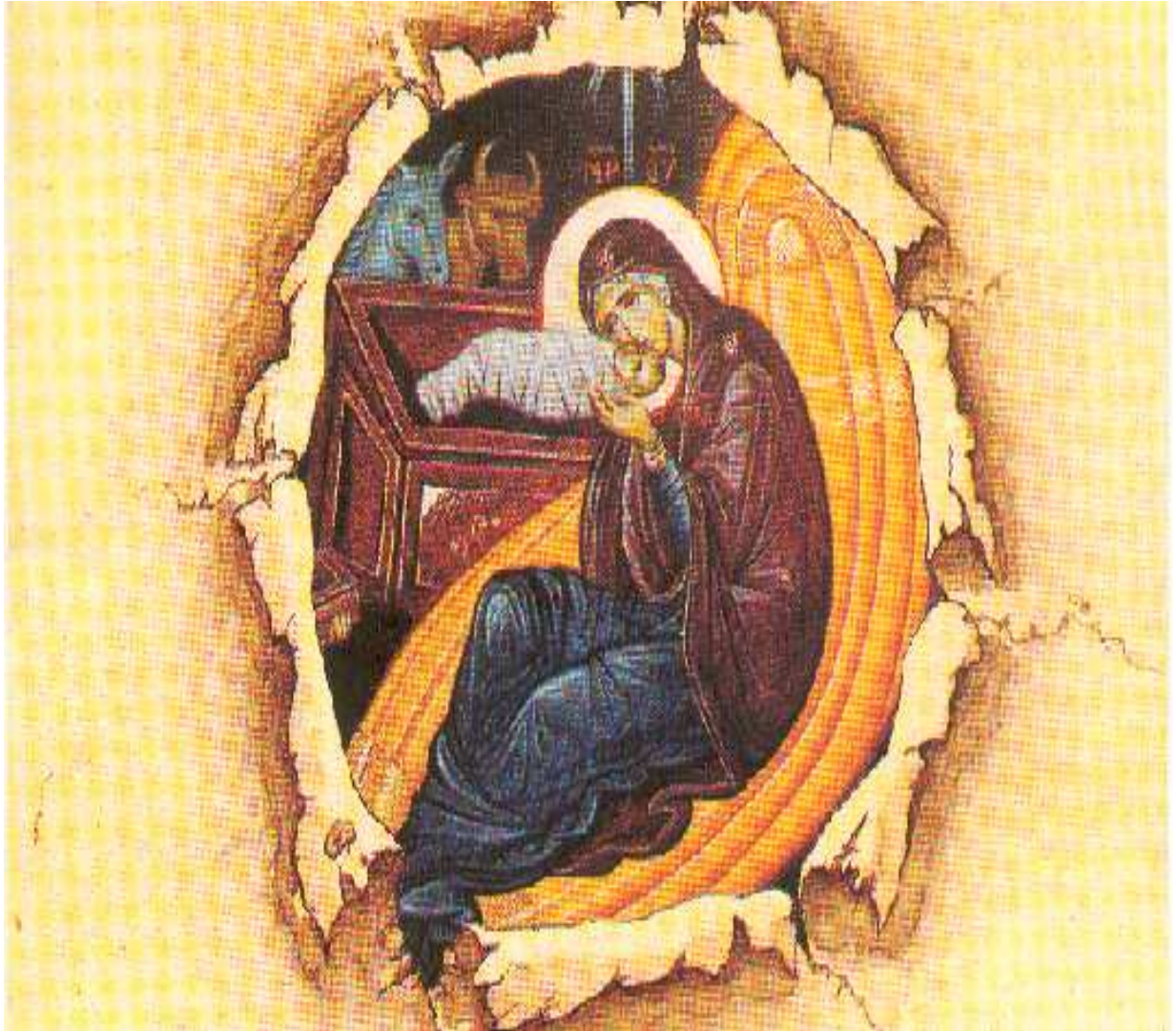

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК
PARISH HERALD

Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

ХРИСТОС СЕ РОДИ!
CHRIST IS BORN!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Протонамесник Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић
Марија Грубор

Сарадници:
Миланка Филиповић
Др. Мајда Ђорђевић
Мр. Саша Борић
Драган Вујић
Зоран Милановић
Протонамесник Мирослав Јосимовић
Јереј Милош Пурић

Редакција:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Интернет страница www.svetisimeon.org
Електронска пошта: obradf@yahoo.ca

Editors:

Editor-in –chief:
V. Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Djoko and Morana Ivkovic
Marija Grubor

Contributors:
Milanka Filipovic
Dr. Majda Djordjevic
Sasa Boric MFA
Dragan Vujic
Zoran Milanovic
V. Rev. Miroslav Josimovic
Rev. Milos Puric

Redaction:
2001 31 Avenue SW
Calgary AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-1691

Web site www.svetisimeon.org
E-mail: obradf@yahoo.ca

РЕЧ УРЕДНИКА

Протестантски дух у Српској Православној Цркви

Иако сам често говорио о овој теми и у неколико наврата писао о њој морам опет да се огласим.

Наиме, у нашој епархији већ низ година, са тенденцијом интензивирања, шири се дух протеста једног дела верног народа (ако је могуће тако се изразити у овом случају) против јерархијског устројства Цркве. Размишљање ових људи јесте у потпуном нескладу са канонским погледом на устројство Цркве као тела Христовог. Највероватније је да је дуго време проведено у земљи далекој од мајке домовине дало значајног утицаја на начин стварања њихове визије Цркве. Они сматрају да Црквом треба да управљају искључиво мирјани (цивили), а да је клир (свештенство) само група радника које (како они воле да нагласе) они плаћају и треба да раде како им се каже. Цркву сматрају организацијом која треба да почива искључиво на демократским принципима, вољи већине, без обзира ко сачињавао ту већину и каква она била по свом духовном и верском узрасту. За смисао постојања Цркве овакви „мислиоци“, узимају изградњу сала и домова у којима би народ могао да има „леба, песме и игара“, у свако доба дана и ноћи па и у доба поста. Цркву дакле, спуштају на ниво прсте кафане. Ово, могу слободно рећи, представља слику њиховог духовног стања.

Међутим суштина Цркве и њеног постојања на земљи је много другачија и дубља од плитког сагледавања ствари ових појединаца и група. Цркву је на земљи установио сам Бог. Господ наш Исус Христос крстним страдањем, васкрсењем и седањем са десне стране Оца поставио је темеље Цркви да изведе „Славну Цркву која нема мрље ни боре, или што томе слично, него да буде света и непорочна,, (Ефесцима 5,27.). Црква Христова није заснована на принципима демократије већ на принципима Теократије (Теос-Бог у преводу са Грчког). Дакле воља Божија је изнад воље људске а реч Божија изнад речи већине па макар то била и стопроцентна већина. Унутарње уређење Цркве

јесте јерархијско. Нашом Црквом управља сабор Епископа на челу са Његовом Светошћу Патријархом. У Епархијама Цркву воде сами Епископи а у парохијама свештеници као продужена рука Епископа. Смисао саме Цркве је у томе да спасава душе људске. Као што је некада праведни Ној, Божијим промислом, спасао одређен број људи од потопа тако и наша Света Црква спасава душе људи од пропасти у паклу огњеном.

Управни одбори у нашим Црквеношколским Општинама постоје али је њихов смисао у последње време све више изопачен. Сами управници (још увек мањи број Богу хвала) заборављају на положену заклетву и раде руковођени својом а не вољом Божијом. Управни одбори требали би да буду искључиво у служби Цркве и унапређења њене мисије а њихови чланови верници у правом смислу те речи који са смирењем и молитвом вредно раде у служби своје Цркве.

Морам да констатујем да су поједине парохије потпуно изгубиле свој смисао а Црквеношколске Општине постале места у којима се састају рушитељи Цркве Христове. Руковођени злим намерама а заведени ђаволом науком неки од „верних“, подигли су се да овоземаљским судијама предају Цркву Божију. Као некада Христа тако данас и тело Његово Цркву предају судијама вичући „*распни га распни,*“.

Ми који смо још увек у заједници с Богом и у Цркви Христовој тражимо спасење морамо одговорити речима Христовим: „*Оче опрости им јер не знају шта чине!*“, (Лука 23, 34.)

На крају желим да вас позовем све, браћо и сестре, да удвостручите молитве своје Господу. Да се молите за оне који су уловљени од духовног вука залутали и напустивши стадо Христово почели га нападати. Нека би Господ милостиви омекшао уши њихове да чују вапај мајке Цркве за њима и отворио очи њихове да виде да је Бог међу нама у све векове до свршетка света. Амин.

*Ваш служител и слуга Божији
Протојеромониха Обрад Филиповић*

**БОЖИЋНА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ
ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА
КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА**

*И роди сина Емануила,
Бога и челољјека!*

Пророштво изречено од Пророка испунило се, и ево, поново прослављамо Рођење Сина од Дјевојке. Рођење Христово би у вјечности од Оца без матере, а у времену, "када је дошла кончина времена" од Матере без оца. Ништа у свијету не би ново, свједоче свети Оци, до "ваплоћења и рођења Сина Божијег".

Највећа тајна која се догоди, и догађа се преко 2000 година, јесте тајна премудрост: "Бог се роди у тијелу". Ову тајну Бог је сакрио и од анђела, само је Арханђел Гаврило, по одредби Божијој, могао да благовјести: "Радуј се благодатна, Господ је с тобом и родићеш сина Емануила". Бог од вјечности излази од Оца, и рађа се у времену, да све привуче Оцу своме.

У својој бесједи на Божић, свети Владика Николај каже: "У пећини се роди Господ да покаже да је цео свет једна велика пећина, коју само он може осветлити". Заиста, видимо да је свијет једна велика пећина у којој многи, без Христа, само затамњују свијет. То нам најбоље потврђују застрашивања и пријетње, под видом разних заштита од „непријатеља“. На помолу су велики сукоби и велике пријетње ратовима, и силна складишта (у пећинама), у којима треба да заштиту људску нађемо. Све то је супротно Христу и Његовом доласку данас. Христос је донио свјетлост, а људи без Христа нам доносе таму.

Новорођеном Господу Христу најприје се поклонили пастири, а потом мудраци са Истока. И дан данас се Христу прво клањају најпростији, који према Псалмопјевцу "чисто срце у себи носе". А потом се клањају најмудрији, који што више досежу за мудрошћу, све више сагледавају колико су малени у односу на Христа. У једнима је срце искрено, у другима је разум чист. Колико је данас народа који не признају Христа за Бога, и само му се обраћају када у невољу западну.

**NATIVITY EPISTLE OF HIS GRACE
GEORGIJE BISHOP OF CANADA**

And she bore a Son Emmanuel,
God and Man

The prophecy spoken by the Prophet was fulfilled, and behold, once again we celebrate the Nativity of the Son of the Virgin. The Birth of Christ took place in eternity by the Father without a mother, and in time, "when the fullness of time had come" from the Mother without a father. The Holy Fathers testify that nothing is new in the world except "the incarnation and birth of the Son of God".

The greatest mystery which happens, and is happening for more than 2,000 years is the mystery of wisdom: "God is born in the flesh". This mystery God hid even from the angels, only the Archangel Gabriel, by the decree of God, could announce the Good News: Rejoice, O Full of Grace, the Lord is with you and you will bring forth a Son Emmanuel". God in eternity come forth from the Father, and is born in time, that He may draw all to His Father.

In his Christmas sermon, the Holy Hierarch Nikolaj says: "The Lord was born in a cave to show that the whole world is one big cave, which only He can illuminate". Indeed, we see that the world is one big cave in which many, without Christ, only darken the world. This is best confirmed to us by the terrorizing and threatening, under the guise of various protections from the "enemy". Great conflicts and great threats of wars and mighty storehouses (in caves), in which we need to find human protection are in sight. All of this is contrary to Christ and His coming today. Christ has brought light, and people without Christ bring us darkness.

The shepherds were the very first to worship the Newborn Lord Christ, and then the wise men from the East. Even today the simplest, who according to the Psalmist "carry within themselves a pure heart", are the first to worship Christ. And then the most wise, who long the most for wisdom realize more and more how small they are in relation to Christ, worship Him. In one there is a sincere heart, in the other a clean mind. How many people there are today who do not recognize Christ as God, and only when misfortune befalls them do they turn to

Богомладенац Христос је ту. Наше је да се определијелимо за богоприпадништво или богоотпадништво, трећега нема.

Запјевајмо му као анђели. Задивимо му се као пастири. Принесимо даре и поклонимо му се као мудраци.

Помолимо му се да нам дода вјере да увијек будемо боговидци а никада богоборци. Да би нам и овај Божић на радост освануо.

Амин.

*Ваши молитвеник пред Богомладенцем,
Епископ канадски Георгије*

Him!

God, the Christ Child is here. It is up to us to decide to belong to God or to fall away from God, there is no third choice.

Let us sing to Him like the angels. Let us be amazed by Him like the shepherd. Let us bring Him gifts and worship him like the Wise Men.

Let us pray to him that he increase our faith so that we will always be those who see God, and never fighters against God.

May also this Christmas joyously dawn for us. Amen.

Bishop of Canada Georgije

Српски Младићи

Спавајте младићи, везани сечени.
Спавајте младићи, рано доречени.

Спавајте пупољци, пре времена свели,
Без свести о срећи коју бокор дели.

На празник за око, у Недељу Цветну,
Кад се све лепоте крај извора сретну,

Кад сви од радости буду ван памети,
Хоће л' бити неког бар да вас се сети:

А могли сте бити и ви срећни исто
Уз српско девојче, невино и чисто.

Спавајте пупољци, на правди спаљени,
А могли сте бити украс васељени.

Мир вашем пепелу крај друмова прашних,
Покој вашој души после мука страшних.

Спавајте крај друма сном предачких сенки,
Спавајте младићи, невини во вјеки.

Милан Ненадић

(Припремио за штампу Драган Вујић)

ЕЛЕКТРОНСКА ПОШТА
У колико желите да будете обавештени о свим дешавањима у нашој Црквеној заједници пријавите се на листу за слање електронске поште.
Само пошаљите вашу адресу (e-mail) на адресу редакције
obradf@yahoo.ca

**У ИМЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
УПРАВНИ ОДБОР ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ СВЕТОГ СИМЕОНА
МИРОТОЧИВОГ
СВОЈИМ ДРАГИМ ПАРОХИЈАНИМА
ЧЕСТИТА НАСТУПАЈУЋЕ БОЖИЋНЕ И
НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ
ПОЗДРАВЉАЈУЋИ ВАС СВЕ
РАДОСНИМ ХРИШЋАНСКИМ
ПОЗДРАВОМ:
ХРИСТОС СЕ РОДИ!**

СРБИЈА ОД 1593. г. Г. ДО 1804. г. Г.

Будући слободарски народ по природи Срби су често устајали у разне буне против турске власти.

У рат између Аустрије и Турске који је вођен од 1593. г. Г. до 1606. г. Г. укључили су се и Срби са више буне. Најзначајнија буна у овом периоду била је она у Банату када су Срби успели да поврате велику територију са неколико јаких утврђења. Међутим, због изостанка обећане помоћи са запада Срби су остављени сами себи, а против надмоћне турске силе. Србе је по слому буне стигла велика одмазда која је крунисана спаљивањем моштију Светог Саве на Врачару 27. јануара 1594. г. Г. Иако је буна сломљена српски отпор турцима се наставио кроз хајдуке који су се одметали у планине и одатле наносили знатне губитке Турцима, убијајући и пљачкајући их. Херојства хајдука давала су нападеном српском народу наду на слободну будућност.

Наредни, велики Бечки рат, од 1683. г. Г. до 1699. г. Г. који је отпочео турском опсадом Беча дао је наду српском народу за обнову државе. Аустријска војска подпомогнута српском освојила је за пар година све територије до Београда, а касније чак до Скопља. Међутим реорганизована турска војска успева да крене у контраофанзиву. Српски народ предвођен патријархом Арсенијем Трећим Чарнојевићем креће у велику сеобу ка Аустроугарској. Сматра се да је у сеобу кренуло више десетина хиљада душа из најразличитијих слојева друштва. Аустрија и Турска, исцрпљене ратом, закључиле су мир, а Срби још једном остављени на милост и немилост Турцима.

Ни наредна три рата (1714.-1718, 1736.-1739, 1788.-1791. г. Г.) у које су се Срби укључивали на страни Аустрије нису донели ништа ново. Сваки пут по склапању мира над Србима је вршена крвава одмазда.

У ово време слободарски народ српски у Црној Гори водио је своју битку за голи опстанак. Турска власт често је упадала у неприступачне делове Црне Горе харајући и

SERBIA FROM 1593 TO 1804

Due to their freedom-loving nature, the Serbs often started various uprisings against Turkish rule.

The war between Austria and Turkey which took place between 1593 and 1606 also included the Serbs who had their own revolts to settle. The biggest rebellion in this period took place in Banat where the Serbs re-conquered a large territory which they were also able to fortify. However, with the absence of any promised help from the west, the Serbs were left to fend for themselves against the superior Turkish military. With this unsuccessful rebellion the Serbs were chased out and worst of all, Saint Sava's remains were burned on January 27 1594. Even with the fall of the various rebellions the Serbian revolts continued on with the guerilla warfare of the brigands who resided in the mountains and handed the Turks various important defeats. The heroism of the brigands gave a plagued and wretched people hope for a better future.

The big war of Vienna, from 1683 to 1699, which resisted the Turkish siege of Vienna gave the Serbian people hope for a new Serbian state. The Austrian army with the help of the Serbian forces were able to conquer all of the territory up to Belgrade and later, going as far as Skopje. In the mean time the Turks reorganized their army in a counter offensive. Now the Serbian people lead by the patriarch Arsen Carnojevic III were once again forced to migrate toward the Austro-Hungarian Empire. It is believed this migration displaced tens of thousands of people from various walks of life. The Austrians and Ottomans negotiated and briefly settled on peace while the Serbs once again were left at the mercy of the Turks.

Even in the following three wars (1714-1718, 1736-1739, 1788-1791) in which the Serbs sided with the Austrians, no new outcomes were achieved. Every time a peace agreement would come along the Serbs would fall victim to bloody reappraisals from the Turks.

During this time the peace-loving people of Montenegro also lead their own battle for survival. The Turkish authority often tried to attack inaccessible areas of Montenegro still plundering and pillaging everything in their way. The

пљачкајући све пред собом. Отпор Црне Горе био је недовољан узимајући у обзир бројчану надмоћ турака. У то време власт у Црној Гори како духовну тако и световну обављали су митрополити. Најзначајнија династија господара Црне Горе јесте династија Петровић-Његош. Петар Први Петровић-Његош прославио се 1796. г. Г. јуначким победама на Мартинићима и Крусима. Тада је Црногорска војска до ногу потукла турке иако је турска војска била многоструко бројнија. Ове победе поставиле су темељ даљем отпору турцима у Црној Гори.

У овом периоду српски народ где год живео и био расељен почињао је да устаје против турске власти. Постепено су се стварали услови за оно што ће касније наступити године Господње 1804.

Свети Сава, Први Српски Архиепископ

Montenegrin resistance was deficient taking into account the Turkish superiority in numbers. The leadership in Montenegro at that time, both spiritual and worldly, were undertaken by the religious leaders. The most significant dynasty in Montenegro was the Petrovic-Njegos Dynasty. Petar Petrovic Njegos I was celebrated in 1796 with his heroic victories in Martinic and Krus. This is where the Montenegrin army beat the Turks, bringing them to their knees, even though they were greatly outnumbered. These victories set the foundation for further resistance of Turkish assaults on Montenegro.

During this period the Serbian people, wherever they may have resided, started their uprising against Turkish rule. Gradually the conditions were created to begin the era of stateliness in 1804.

St. Sava Church in Belgrade

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА МЕСЕЦ ЈАНУАР 2008. г. Г.

Недеља, 6. јануар, Света Литургија у 10 часова ујутро (Бадњи дан)

Недеља, 6. јануар- Вечерња са освећењем Бадњака и поделом истих верницима у 6 часова навече (Бадње вече).

Понедељак, 7. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Божих).

Уторак, 8. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Пресвете Богородице).

Среда, 9. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Архиђакон Стефан).

Недеља, 13. јануар Света Литургија у 10 часова ујутро

Понедељак, 14. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Обрезање Господње, Свети Василије Велики и Нова Година).

Петак, 18. јануар- Света Литургија са освећењем водице у 10 часова ујутро (Крстовдан).

Субота, 19. јануар- Света Литургија са великим освећењем водице у 10 часова ујутро (Богојављење).

Недеља, 20. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Светога Јована-Јованџдан).

Недеља, 27. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Сава).

У нашем Светом Храму служи се Света Литургија сваке недеље и празника (када је празник исписан првеним словом у календару) са почетком у 10. часова ујутро.

Парастоси и помени за упокојене:

На Видовдан за покој свих косовских мученика и новомученика,

На Задушнице,

За покој Генералу Дражи Михајиловићу и свим родољубима пострадалим у ратовима војеваним за крст часни и слободу златну.

UPCOMING SERVICES FOR THE MONTH OF JANUARY 2008.

Sunday, January 6. Holy Liturgy at 10 AM
Sunday, January 6. Vespers with the blessing of the badnjak at 6 PM (Christmas Eve).

January 7. Holy Liturgy at 10 AM. (Nativity of Jesus Christ)

Tuesday, January 8. Holy Liturgy at 10 AM (Synaxis Of The Most Holy Theotokos Holy)

Wednesday, January 9. Holy Liturgy at 10 AM. (St. Stephen, Archdeacon, Protomartyr)

Sunday, January 13, Holy Liturgy at 10 AM

Monday, January 14. Holy Liturgy at 10 AM. (Circumcision of Our Lord, St. Basil The Great, New Year)

Friday, January 18. Holy Liturgy With Blessing of Water at 10 AM. (Feast of the Holy Cross)

Saturday, January 19. Holy Liturgy with the Great Blessing of Water at 10 AM. (Thephany-Epiphany-Baptism of Our Lord Jesus Christ)

Sunday, January 20. Holy Liturgy at 10 AM. (Synaxis of St. John, Prophet, Forerunner and Baptist)

Sunday, January 27. Holy Liturgy at 10 AM. (St. Sava)

In our Holy Church Holy Liturgy is served every Sunday and on great feast days (those days are written in red letters in the calendar) beginning at 10 AM.

Memorial sevices-parastos are held on:

- Vidovdan for the repose martyrs of Kosovo and new martyrs.
- On memorial Saturdays
- For the repose of general Draza Mihajilovic and for all those who gave there lives for the holy Cross and for a golden freedom.

**КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА „МАЛА ГОСПОЈИНА,
ОЦУ ОБРАДУ ФИЛИПОВИЋУ, ЊЕГОВОЈ
ФАМИЛИЈИ КАО И СВИМ СРБИМА И
СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ ЧЕСТИТА
БОЖИЋНЕ И НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ
МОЛЕЋИ СЕ ГОСПОДУ ДА НАМ СВИМА
ПОДАРИ ЗДРАВЉЕ, ДУГ ЖИВОТ И НАСЛЕЂЕ
У ЦАРСТВУ НЕБЕСКОМ. АМИН.
ХРИСТОС СЕ РОДИ!**

БЛАГОДАРИМО БОГУ УВЕК И НА СВАКОМ МЕСТУ

Колико нас, драга браћо и сестре, чини радосним свако добро дело које ближњи наши чине према нама. Колико смо захвални онима који та дела чине према нама била она материјална или духовна. Како међутим, ми њима узвраћамо за та добра дела? Како пак узвраћамо Богу за Његова неизмерна добра? Преиспитајмо своју савест и сагледајмо захвалност коју Богу дугујемо а коју му дајемо.

Све што ми људи имамо на овој планети није наше већ Божије, не припада нама већ Богу, јер није створено нашим снагама и нашом памећу већ вољом Божијом. Ако нема Бога међу нама нема ни истинског добра, ни истинске правде, ни љубави не може бити, нити дакле може бити истинске радости и захвалности. Ову чињеницу нам потврђује сам Господ у Јеванђељској причи о виноградарима: „Беше човек домаћин који посади виноград и огради га плотом, и ископа у њему пивницу, и сагради кулу и даде га виноградарима и отиде,, (Матеј 21, 33). Човек домаћин представља самога Бога, виноград нашу планету, пивница и кула добро које Бог чини према нама а виноградаре нас људе на земљи. Бог је премудрошћу својом нама људима створио све на земљи да живимо у благостању као народ Божији. Ми смо пак, сами од свега учинили себи муку и јад. Ми сами хоћемо да кројимо свет, чији смо станари а не власници, како нама одговара и без Бога. Постали смо слични виноградарима који када виноградар посла слуге по плод: „Похватавши слуге његове једнога избише, једнога убише а једнога засуше камењем,, (Матеј 21, 35). На исти начин и ми полагамо наду своју у снагу своју. Бог нам кроз историју шаље слуге своје пророке и праведнике Божије а ми их изнова одбацујемо симболички их засипајући камењем. И на крају Бог је послао Сина свог Господа нашег Исуса Христа, чије рођење по телу ево опет прослављамо, и тешко онима који Га одбаце и наставе да живе по вољи својој. Њихов крај биће исти крају злих виноградаре:

„Злочинце ће злом смрћу поморити, а виноград дати другим виноградарима, који ће му давати родове у своје време,, (Матеј 21, 41)

Будимо дакле, достојне слуге Господа нашега и живимо по заповестима Његовим. Таквим су животом живели многи наши преци достојивши се венца небеске славе. Тако је живео Свети Симеон Мироточиви и Свети Сава, па Свети краљ Милутин и Свети Стефан Дечански и сви владари лозе Немањића. И још је много оних које би могли набрајати попут Светога Цара Лазара, Светог ђакона Авакума Светог Николаја Жичког ...и тако у недоглед. Сви они су увидевши доброту Господњу дали благодарност Њему Јединоме и живот свој провели испуњавајући вољу Божију.

Живимо и ми врлинским животом и не испуштајмо Бога из својих мисли. узносимо захвалне молитве Богу за сваки добри дар Његов, и положимо наду своју у Бога и Пресвету Мајку Његову и све српске светитеље. Само тако можемо постати наследници новог винограда који је на небу припремљен за оне који љубе Господа. Амин.

*Слуга Свевишњег Бога
и служитељ рода српског
Протонамесник Мирослав Јосимовић*

ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –ANWEST
КАНЦЕЛАРИЈА: 208-7788
ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536

ДЕЧИЈЕ

Оснивање СРПСКОГ ФОЛКЛОРНОГ ДРУШТВА

Обавештавамо да су започете активности на оснивању фолклорног друштва при ЦШО "Свети Симеон". Позивамо све заинтересоване од 5 до 95 да својим присуством дају допринос оснивању фолклорне групе.

У суботу 12. јануара 2008. са почетком у 10 часова биће прва проба и упознавање са кореографом господином Драганом у сали наше цркве. Дођите те да се дружимо уз песму и игру из наших крајева.

Исти дан на прослави Српске Нове Године више о фолклору а наредни дан у недељу 13 јануара 2008. са почетком у 12 сати одржаће се оснивачка скупштина фолклорног друштва у сали цркве. Сву су позвани на нашу оснивачку скупштину да дају допринос као играчи, организатори или спонзори.

Не пропустите прилику да се пријавите раније и обезбедите место у једној од играчких група.

*Припремни Одбор Фолклорног Друштва
Калгари, 18.-ог децембра 2007.-е у Калгарију.*

СТРАНЕ

КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

Уређује: Др. Мајда Ђорђевић

Драги млади природњаџи,
данас ћете научити како да сами направите специјалан материјал, који личи на пластелин. Оригинални производ је млечно беле боје али се прехранбеним бојама може обојити по жељи. Можете га користити за моделовање, а ако га држите у фрижидеру (не у замрзивачу), у херметички затвореној стакленој боџи, онда када га не корситите, дуго ће вам трајати и пружиће вам сате и сате добре забаве. Иако материјал није отрован, не треба га стављати у уста, нити трљати очи рукама док се са њиме ради, а када га оставите у фрижидер, добро оперите руке водом и сапуном. Уколико се „пластелин,, залепи на одело или тепих, може се лако испрати млаком водом.

Експеримент:

Потребан материјал:

боџа течног белог школског лепила (**Elmer's** или **Ross**) од 125 мл
чајна кашика боракса (**Borox** се може наћи у већим самоуслугама
на одељењу средстава за прање)

вода

прехранбене боје

две веће стаклене посуде

велика кашика

градуисана посуда за мерење течности (коју мама користи
када меси колаче)

стаклена боџа од џема са затварачем

Поступак:

Испразни лепак у једну стаклену посуду. Празну боџу од лепка напуни водом, а затим воду успи у посуду са лепком. Томе додај 10 капи одабране прехранбене боје или погодне комбинаџије боја, на пример 6 капи жуте и 4 капи црвене боје ће дати наранџасту боју, док ће 6 капи црвене и 4 капи плаве боје дати љубичасту боју. Све то добро измешај. У другој посуди раствори боракс у једној шољи воде. Мешај док се сав прах не раствори. Уз мешање, полако успи обојени лепак у посуду са раствореним бораксом. Створиће се густа маса, коју треба извадити из посуде и снажно месити рукама док не постане глатка и сува. Запази да је маса хладна на додир, иако су почетни састојџи били на собној температури. Вишак течности у другој посуди треба баџити у **WC**. Ако се пластелин нагло растегне, прекинуће се, док ће се понашати као течна гума ако се полако растеже или остави на ивиџи стола да лагано џури на под.

Објашњење:

Лепило је материјал у облику дугачких конаџа. Боракс те конџе повезује у мрежу, у чијим очиџама су „заробљени,, молекули (најмање честиџе) воде (као рибиџе ухваћене у рибарску мрежу). Ако се количина боракса мало повећа, „пластелин,, ће више личити на гуму, међутим ако се количина боракса смањи, „пластелин,, ће бити клизав и течан. За формирање „пластелина,, је потребна топлота, која долази из наших руку. Зато „пластелин,, треба чувати у фрижидеру да се не стврдне сувише брзо. **Jell-O**, кечап и желатин су материјали сличне структуре и понашања као наш „пластелин,,.

Литература:

J. Green, The Mad Scientist Handbook, The Berkley Publishing Group, new York, 2000.

ИЗВОДИ ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА:
ВЕНЧАНИХ (за 2007. г.Г.)

1. Адам Бабић и Бранкица Кокић
2. Здравко Зјалић и Megan Scott
3. Срђан Гиговић и Маја Поповић
4. Игор Тодоровић и Jennifer Kormier

*„И Благослови их Бог, и рече им Бог:
„Рађајте се и множите се и напуните земљу, и
владајте њом, и будите господари од риба
морских и од птица небеских и од свега
звериња што се миче
по земљи,, (1. Мојсије 1. 28.)*

УПОКОЈЕНИХ (за 2007. г.Г.)

1. Драгослав Митровић

*„И изаћи ће они који су чинили добро
у васкрсење живота, а они који су чинили зло
у васкрсење суда,, (Јован 5. 29.)*

КРШТЕНИХ (за 2007. г.Г.)

1. Caden, син Марка и Kimberley Зјалић
2. Даниел, син Небојше и Сафете Зељић
3. Алекса, син Небојше и Сафете Зељић
4. Zakary, son of Jason and Ljiljana Sweet
5. Валентина, кћи Драгана и Genoveva Пекић
6. Вук, син Велибора и Горане Вуковић
7. Вања, син Велибора и Горане Вуковић
8. Маја, кћи Драгана и Мелите Поповић
9. Александар, син Богдана и Катарине Дуброја
10. Катарина, кћи Игорa и Драгане Анђелковић
11. Игор, син Богосава и Марије Тодоровић
12. Emma, daughter of Alex and Karla Dolaptchiev
13. Alex, син Алаина и Kimberly Оцаковић

*„Ако се ко не роди водом и Духом, не може
ући у Царство Божије,, (Јован 5. 4.)*

СРПСКИ РАДИО КАЛГАРИ

Слушајте нас сваке недеље навече

од 7-8 на 94.7 ФМ

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

СРЕЋНА НОВА 2008. ГОДИНА!!!

МАНАСТИР КУМАНИЦА

Манастир Куманица налази се у истоименом месту на путу из Бродарева у Бијело Поље (Епархија милешевска).

Најстарији писани подаци о манастиру датирају из 16 века. Сматра се међутим да је манастир саграђен почетком 14 века. Овај манастир јесте једна од најпоштованијих светиња са ових простора. Иако је од 18 века био потпуно порушен верни народ из околних места се сваке године на дан сабора светог Архангела Гаврила сакупља у десетинама хиљада око зидина манастирских палећи свеће и молећи се Богу и светом Григорију куманичком чудотворцу.

Постоји велики број документованих исцељења од разних болести у овој светињи. Интересантан је податак да у манастир не долазе само Православни Хришћани већ и људи свих вера и нација и сви подједнако бивају услышени за своје молитве светитељу куманичком.

На иницијативу владике милешевског Филарета манастир је обновљен 2000. г. Г. у потпуности. На темељима старе сазидана је нова иста Црква, коришћен је чак и материјал истоветан оригиналном. Током археолошких истраживања пронађене су и мошти светитеља за које се верује да су управо мошти светог Григорија. По предању управо у овом манастиру се причестила војска из ових крајева на путу на Косово у судбоносни бој 1389. године Господње.

Зидине манастира пре обнове

MONASTERY KUMANICA

Monastery Kumanica is located in Kumanica between Brodarevo and Bijelo Polje (Milesevo diocese).

The oldest written data about Kumanica is from 16th Century. There is a belief however, that the Kumanica was built at the beginning of 14th Century. This monastery is one of the most respected sanctuaries from this area. Even though it was completely destroyed in 18th Century, tens of thousands of believers from the surrounding area come every year on the Holy Synod of St. Archangel Gavril, praying to God and St. Gregory, the Saint of Kumanica.

There are a great number of documented recoveries from different sicknesses in this sanctuary. It is interesting that, in addition to people of Orthodox religion, there are people of different religions and nationalities that also come to Kumanica. All of them are blessed for their prayers to this Saint.

The monastery was completely renovated in 2000 on Bishop Filaret's initiative. A new church was built on the old foundation, using the same kind of material. During the archeological research, relics were found and it is believed that these relics are those of St Gregory. Based on certain evidence, the army from this region has received Holy Communion in Kumanica monastery, before going to the historical battle of Kosovo in 1389.

Kumanica monastery

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Шта је то Исповест?

Исповест или Света тајна покајања је тајна у којој хришћанин исповеда своје грехове пред свештеником, и преко њега добија невидљиви опроштај грехова од самога Господа Исуса Христа, од саме Цркве, јер је сваки грех-грех против Бога, против Цркве, против људи и свих створења. Без исповести нема правог покајања, а без покајања нема спасења. Ову Св. тајну је установио сам Христос рекавши својим ученицима: "Којима отпустите грехе, отпустиће им се, и којима задржите, задржаће им се"

Потпуну Свету тајну Исповести свештеници врше обично пре Свете Литургије и на њима верник исповеда своје грехове. Она се може вршити неvezано за Пост када год верник осети потребу.

Да ли треба да постим на води или на уљу?

Ово врло често питање код многих ствара недоумице. Наиме, наши стари претци су имали обичај да посте на води. То је углавном обичај монаха тј, оних који хоће да живе савршеним животом.

Пост на води је прописан за време Васкршњег поста и то-прва и задња седмица, свака среда и петак између и Велика субота. Друга пак три поста, нису прописана за пост на води (осим за оне који то желе). Треба имати на уму да Пост није нека строго законска установа, која уколико се прекрши, вуче са собом одређене последице од "Страшног судије" Напротив, он је заснован на слободном подвигу и слободној вољи. Не може грађевинац на скели и монах у келији постити једнако на води, уз све физичке напоре које овај први сноси. Може неко постити све постове на води али уколико духовно не пости тј, уколико псује, оговара...ништа му не вреди!

Стога и за овакву врсту питања најпре се обратите својим свештеницима за савет и благослов.

*Свештеник Милош Пурић
Ванкувер*

QUESTIONS AND ANSWERS

What is a confession?

The confession or the sacrament of repentance entails a Christian to confess his/her sins, in the presence of a priest, and through this priest receive holly forgiveness from Lord Jesus Christ and the Church. One does this, because every sin is a sin against God, the Church, the people and all of the living creatures on Earth. Without confession, there is no real repentance and without repentance there is no salvation. This confessional process was established by Christ through his teachings; "Those who confess their sins will be forgiven and those who deny their sins will not be forgiven".

Before a Holly Liturgy, the priests allow and encourage that believers confess their sins. Confessions may be done any time an individual needs it, even if that individual has not fasted.

Should I fast by eating food prepared with water or with oil?

This is a frequently asked question that tends to confuse a number of people. Actually, our ancestors had a habit of fasting by eating foods that were prepared with water. This method is also a habit of monks, which are those who want to lead perfect life.

Fasting with foods that are prepared with water is required during Easter fasting. More specifically, it is important to fast during the entire first and last week, every Wednesday and Friday and on the Holly Saturday. During this fast, one should not eat foods prepared with oil. During the other three fasting periods, there are no requirements to eat only the foods prepared with water (unless one wants to). Keep in mind that Fasting is not required by some "strict law", which, if not followed, will be enforced by a "fearful judge". In fact, fasting is based on individual and free choice and personal achievement. When comparing a construction worker to a monk, their fasting methods will likely be very different, since the construction worker requires more physical effort at his job than the monk. Anybody can fast with food prepared on water, but if one does not fast spiritually, that is, if he is swearing and slandering at all times...his fast will not be beneficial!

Thus, for this kind of questions, please, contact your priest for advice and blessing.

*Reverend Milos Puric
Vancouver*

ИКОНЕ

- Други део -

У периоду класичне антике, дубока верска оданост божанствима пронашла је свој уметнички израз у форми скулптуре, која је као култни предмет стајала у храму. Међутим, у периоду позне антике и раног хришћанства, статуе су постепено замењене рељефом и сликама. Историјски, период позне антике се преклапа са периодом ране хришћанске уметности.

С обзиром да је хришћанство потекло од јудаизма, оно није одобравало фигуративну уметност, а нарочито представљање Божјег лика (*Курт Вајцман, 1975*). Шта више, хришћани су одбацили било какво симболичко представљање своје вере, повезујући то са прастарим паганским обичајем обожавања идола. Овај отпор према визуелизацији, и самим тим материјализацији божанског и вантелесног био је очигледно додатно поткрепљен Другом Заповешћу: "Не прави идола нити каква лика (*не обожавај никакав лик резан, нити икакву слику*) од онога, што је горе на небу, или доле на земљи, или у води и испод земље. Немој им се клањати нити им служити" (Свето Писмо, Стари Завет). Али, током времена, овај став према фигуралној презентацији Бога и Божјег сина постепено се мењао. Идеологија црквеног уређења дала је ново значење концепту иконе: "Први уметник је сам Бог: у жељи да створи човека, креирао га је према сопственом лику и обличју. Стога је прототип човека сам Бог. Из тог разлога је икона или слика - имитација, односно копија. Тако је икона (која на грчком означава и слику и сличност) добила назив" (*Гордана Бабић, 1988*). Мада су прве иконе Христа, Богородице, арханђела и апостола настале још у 4. веку нове ере, важно је напоменути да ове слике нису хришћански изум, већ су биле присутне у култу богиње Изиде (Египатска митологија).

Религиозно сликарство било је извођено у две форме: монументалној, у виду зидних и подних слика,

ICONS

- Part 2 -

During Classical Antiquity, the religious adoration of deities found its artistic expression in the form of sculpture, which, as a cult object, was placed in the temple. However, during late Antiquity and early Christianity, the statue was gradually replaced by relief and painting. Historically, the period of late Antiquity overlaps with that of early Christian art.

Since Christianity derived from Judaism, it did not approve of figurative art, especially of the presentation of God's image (*Kurt Weizman, 1975*). In fact, Christians rejected any symbolic representation of their faith, because they connected it to the ancient pagan custom of worshiping idols. This resistance towards visualization, and thus materialization of the divine and incorporeal was obviously even more influenced by the Second Commandment: "You shall not carve idols for yourselves in the shape of anything in the sky above or on the earth below or in the waters beneath the earth. You shall not bow down before them or worship them", (*The Bible, Old Testament*). However, with the passage of time, this attitude towards the figural presentation of God and God's son slowly changed. The ideology of the church establishment gave a new meaning to the concept of icon: "The first artist is God himself: wishing to create man, he created him in his own image and form. And thus the prototype of man is God himself. For this reason, the icon or picture is an imitation or copy. This is how the icon (which in Greek means both image and resemblance) got its name." (*Gordana Babic, 1988*). Although the first icons of Christ, Mary, archangels and apostles were made back in 4th century A.D. it is important to mention that these holy paintings were not Christian inventions, but were present in the cult of goddess Isida (Egyptian mythology).

The religious painting was executed in two forms: one monumental, wall and floor paintings - frescoes and mosaics - created for churches and monasteries; the other on a smaller scale - icons, mostly painted on wood, for individual use. This

фресака и мозаика, прављених за цркве и манастире; и другој, мањег формата, у виду икона, најчешће сликаних на дрвету, за индивидуалну употребу. Овај други облик сликарства брзо је стицао популарност, највише захваљујући чињеници да је био покретан, те се лако носио на пут. Заправо, то је један од разлога што су иконе често прављене у облику диптиха или триптиха – да би се обезбедиле заштитне “корице” за слике.

Централни део триптиха садржавао је главну тему, а на крилима су били насликани подређени ликови. Тако су фигуре биле приказане по хијерархијском реду.

Постоји више различитих типова икона. У цркос у стаљеном мишљењу, иконе нису сликане искључиво на дрвету, мада је то била најчешћа подлога. Неке су сликане на текстилу, или чак извођене у техници таписерије или мозаика, прављене од каменчића.

Оковане иконе

Техника позлаћивања и посребривања коришћена је за разноврсне култне предмете: олтарске крстове, пехаре и иконе на дрвеном постољу. Најчешће коришћен метал био је сребро, али је понекад коришћена и позлата, било за целокупну позадину, или да само истакне најзначајније делове. Ова техника је међутим ређе коришћена у српској иконографији, у поређењу са македонском, грузијском и руском иконографијом. Иконама је повремено додавана декоративна примеса емајла и драгог камења, попут: смарагда, сафира, рубина и бисера – ради додатног луксуза и раскопи боја.

Тематика

Тематски иконе су описивале Христа, Богородицу, апостоле, арханђеле, познате свеце, сцене из њихових живота, њихова чудеса и значајне верске празнике. Један од популарних приказа био је деисис (“молитва” на грчком), који осликава Христа у средини, Богородицу и Јована Крститеља, као главне посреднике са обе стране, често праћене са два низа арханђела,

second form of painting rapidly became popular, mostly for the fact that it was mobile and thus easy to carry while traveling. Indeed, this is one of the reasons why they were often made in the form of a diptych or triptych - to provide the protective “covers” for the painting. The central part of a triptych carried the leading theme, and the “wings” carried the subordinate figures. In that way the figures were shown in the hierarchical order.

There are several different types of icons. Contrary to popular belief, icons were not painted exclusively on wood, although that was the most common surface. Some were painted on fabric or even executed in tapestry or mosaic technique, made with small pieces of stone.

Metal-plated icons

The technique of silver-plating and gold-plating was used for the various cult objects: altar crosses, goblets, and icons mounted on wooden staffs. The most often used metal was silver, but sometimes gold-plate was utilized either for the entire background or just to accent the most important parts. This technique, however was less used in Serbian icons, as compared with those of Macedonian, Georgian and Russian origins. Occasionally, a decorative touch of enamel and precious stones, such as: emeralds, sapphires, rubies and pearls, were added for the additional luxury and splendor of colors.

The subject matter

Thematically icons depicted Christ, Virgin, apostles, archangels, popular saints, scenes from their lives, their miracles and great religious holidays. A very popular scene was that of Deisis (which means “prayer” in Greek), depicting Christ in the middle, with the Virgin and John the Baptist on his sides as the principal mediators, often followed by two columns of archangels, angels and saints. Soon the altar partition became the central place for exhibiting the most significant icons: those of Christ, Virgin Mary and the Apostles.

The painting style was slowly losing the classical

анђела и светаца. Ускоро је иконостас постао централно место за излагање најзначајнијих икона: оних са Христом, Богородицом и апостолима.

Сликарски стил је постепено губио елементе класике, не би ли се постигао утисак дематеријализације тела. Ову тенденцију ипак не треба строго посматрати као анти-класичну, већ више као форму успешне синтезе класичног, световног са спиритуалним и мистичним. Овом прелазу је допринела и чињеница да је аскетски живот стицао све већу популарност не само међу обичним народом, већ и међу племством.

Сликари

Под називом “зограф” средњевијековни сликар, често анониман и ретко појединац, најчешће је припадао једној од многобројних локалних или регионалних сликарских школа или радионица. Већином ових радионица управљале су цркве и манастири. Зографи из познатих школа повремено су радили наруџбине за српско племство.

Српски владари, синови и потомци великог жупана Стефана Немање, оснивача манастира Хиландар (српског манастира на планини Атос у Грчкој) имали су везе у Солуну, у коме су налазили мајсторе за декорацију српских манастира.

Одређен број фресака и икона нема потпис уметника. Но без обзира, већина њих, што потписаних, што непотписаних, може се приписати солунским школама и радионицама. Поприличан број значајних фресака изузетне лепоте које се налазе у манастирима: Жича, Грачаница, Студеница, Пећка Патријаршија итд., очигледно су дела солунске школе. Иконе израђене у овим школама су ремек-дела сликарства, са складом префињених боја и валера. Али постојао је и паралелни правац у иконографији – народни – сировији, али свакако не без сопствених вредности.

Регионалне школе

У српском средњевијековном сликарству постоје

elements, in order to achieve the impression of dematerialized body. This tendency, however is not to be seen as strictly anti-classical, but more as a form of successful synthesis of classical, secular, with spiritual and mystical. This transition was also due to the fact that the ascetic life was gaining more popularity not only among the common people but also the aristocracy.

The painters

Under the title “zograph” the medieval painter, often anonymous, and rarely individual, usually belonged to one of many local or regional schools or workshops. Most of these workshops were run by the churches and monasteries. Zographs from the famous schools were occasionally commissioned by Serbian aristocrats.

Serbian rulers, sons and descendants of grand prince Stefan Nemanja, the founder of the monastery Hilandar (Serbian monastery in Mount Athos, Greece), had connections in Thessalonika, where they recruited masters for the decoration of Serbian monasteries.

Certain number of frescoes and icons do not have the signature of the artist(s). Nonetheless, most of them, signed or unsigned, could be attributed to the schools and workshops from Thessalonika. There are quite a few significant frescoes of tremendous beauty in the monasteries: Žiča, Gračanica, Studenica, the Patriarchate of Peć, etc., that are obviously work of Thessalonika’s school. The icons executed in these centers are masterpieces of fine painting, with the harmony of refined colors and values. But there was a parallel direction in iconography and that was the folk trend, cruder, but certainly not without its own merits.

The Regional Schools

There are three distinctive styles of Serbian medieval painting (“*Old Serbian Painting*”, *Svetozar Radojčić, Nolit 1966*):

1. Monumental style (1170 -1300)
2. Narrative style (1300 -1370)
3. Decorative style (1370 -1459)

три особена стила ("Старо српско сликарство", Светозар Радојчић, Нолит 1966):

1. Монументални стил (1170 – 1300)
2. Наративни стил (1300 – 1370)
3. Декоративни стил (1370 – 1459)

Монументални и наративни стил развили су се у Рашкој школи, културном центру прве српске независне државе, основане у 12. веку. Мање од једног века трајао је процес политичког сазревања и прилагођавања високој култури. Монументална црквена уметност представљала је први аутентични уметнички израз у Србији. Најлепши примерци овог стила налазе се у манастирима:

Студеница, Милешева, Сопоћани, Пећка Патријаршија и Ђурђеви Ступови. Минијатуре из српских рукописа, са својим романичким елементима, стилски припадају истој школи.

Наративни стил је ескалирао за време краља Милутина у раном 14. веку. Цркве из овог периода, попут: Краљеве цркве у Студеници, цркве Богородице Левишке, Жиче, Грачанице и Високих Дечана, заједно са својим фрескама и иконама, представљају изузетне примерке овог стила.

Напосклетку, нови, елитистички, високо декоративни стил уздигао се из Моравске школе. Овај стил је од самог почетка био потпуно развијен и зрео, и никад није био оптерећен уметничким традицијама из других обласних школа. Луксузно сликарство декоративног стила расцветало се на зидовима манастира: Хиландар, Ресава (познатог и као Манасија), Раваница и Каленић.

Саша Борић
магистар сликарства

- наставиће се -

The monumental and the narrative style have developed in the regional school of Ras (Rascia), the cultural center of the first Serbian independent state, founded in the 12th century. In less than one century, the process of political maturing and adapting to the higher culture was completed. The monumental ecclesiastical expression was the first authentic medieval art in Serbia. The most beautiful examples of this style are to be found in the monasteries of: Studenica, Mileševa, Sopoćani, the Patriarchate of Peć and Djurdjevi Stupovi. The miniatures of Serbian illuminated manuscripts, with the Romanesque elements, stylistically belong to the same school.

The narrative style has escalated during King Milutin, in the early 14th century. The churches of this period, such as: King's church in Studenica, The Church of Mother of God Ljeviška, Žiča, Gračanica and Visoki Dečani are the exquisite examples of this style, and so are the fresco and icon paintings within.

Finally, the new, elitist, highly decorative style was arising in the regional school of Moravska. This style was fully developed and mature from the beginning, and it never carried the burden of art traditions from other regional schools. Luxurious painting of the decorative style flourished on the walls of the monasteries: Chilandar, Resava (also called Manasija), Ravanica and Kalenić.

Saša Borić MFA

To be continued -

**ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ
СА СВОЈОМ СУПРУГОМ МИЛАНКОМ,
КЋЕРКИЦОМ КРИСТИНОМ
И СИНОМ ТЕОДОРОМ,
ЧЕСТИТА ПРАЗНИК РОЂЕЊА ХРИСОВОГ
СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ
И ШИРОМ СВЕТА. ЖЕЛИМО ВАМ СВЕ
НАЈБОЉЕ ОД БОГОМЛАДЕНЦА ХРИСТА У
НОВОЈ 2008. ГОДИНИ ГОСПОДЊОЈ ПУНО
ЗДРАВЉА СЛОГЕ И ЉУБАВИ.**

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

Позвани сте на новогодишњу забаву са много добрих српских јела, пића, богате томболе и народне музике. Забављаће вас искусни музичари: Срђан Спасић, Данијела Таминџија, Миломир Ђуривућ и Мирчета Велимировић.

Цена улазница 50 долара за одрасле, 25 долара за омладину од 12 до 18 година, а за децу испод 12 година бесплатно. Дођите да се провеселимо и уједно помогнемо нашу црквену-школску општину.

DATE: Saturday, January 12, 2008 at 7pm
PLACE: Bowness Community Association
 7904 43 Avenue NW

You are invited to New Year's Celebration with excellent Serbian cuisine meals, drinks, raffle and good Serbian folk music.

Ticket prices are \$50 for adults (over 18 years), \$25 for youth (12-18 years) and it is free for kids (11 years and younger). Please come and support our community association.

Current Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi

ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА ПОСТАНЕТЕ ЧЛАН ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ???

Управни одбор ЦШО. Светог Симеона позива све заинтересоване парохијане да приступе њеном чланству. Својим приступом чланству дајете подршку својој Цркви и поспешујете њен успешан рад.

Члан ЦШО. може постати свако пунолетно лице: „које по мишљењу парохијског свештеника редовно испуњава своје духовне и материјалне обавезе према Цркви и општини....”,(Статут 56, 29.13)

У ове обавезе спадају примеран живот по моралном учењу Цркве, редовно учествовање на Богослужењима, редован пост, причешће, слављење Крсне Славе, свећење водице, спремност за одбрану интереса Цркве....

ДОБРО ДОШЛИ!!!

Управни одбор користи ову прилику да се захвали свим некадашњим и садашњим члановима ЦШО. на несебичном раду и труду уложеном за добро своје Цркве. Нека би им Господ узвратио многоструко благодаћу и благостањем у њиховим честитим домовима.

Одани вама и Српској Православној Цркви
чланови управног одбора ЦШО.